

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
TE LEUVEN
VAN 18 SEPTEMBER 2018**

OPENBAAR MINISTERIE

Vertegenwoordigd door X, substituut-procureur des Konings.

BURGERLIJKE PARTIJEN

X

wonende te X die persoonlijk verschijnt.

X wonende te X

die persoonlijk verschijnt.

X q.q. X wonende te X

die persoonlijk verschijnt.

Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme, ook "UNIA" genaamd, onafhankelijke overheidsinstelling met rechtspersoonlijkheid, opgericht bij het Samenwerkingsakkoord van 12 juni 2013 tussen de Federale Overheid, de Gewesten en de Gemeenschappen voor de oprichting van het interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme onder de vorm van een gemeenschappelijke instelling zoals bedoeld in artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (B.S. 5 maart 2014), met zetel te 1000 Brussel, Koningsstraat 138

vertegenwoordigd door meester X, advocaat te X.

BEKLAAGDE

X

X

van Belgische nationaliteit

X

die persoonlijk verschijnt.

1 TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A

In de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, namelijk hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij ten slotte door geschriften, die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, te hebben aangezet tot discriminatie jegens een persoon wegens diens nationaliteit, een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 van de Racismewet d.d. 30/07/1981 bedoelde domeinen (art. 20,1° en 27 Wet 30/07/1981 jo art. 33 en 444 Sw.)

te Leuven, op 11 september 2016
ten nadele van X,
ten nadele van X,
ten nadele van X ,

met name door aan de kassa's van het warenhuis X te X aan de benadeelden te hebben toegeroepen dat ze mensen vermoorden en dat ze dienden terug te keren naar hun land.

De rechtbank herkwaliceert de feiten van de tenlastelegging als volgt:

'In de omstandigheden genoemd in artikel 444 SW, nl. hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidenen personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij ten slotte door geschriften ,die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, te hebben aangezet tot discriminatie jegens een persoon wegens diens leeftijd, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, vermogen, geloof of levensbeschouwing, syndicale overtuiging, taal, huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, een fysieke of genetische eigenschap en sociale afkomst, te Leuven op 11 september 2016 ten nadele van X en X met name door aan de kassa van het warenhuis X te X aan de benadeelden te hebben toegeroepen dat ze mensen vermoorden en dat ze dienden terug te keren naar hun land.'

2 PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 26 juni 2018.

De bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie, de burgerlijke partijen en de beklaagde in persoon.

De strafvordering is regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

De rechtbank beslist na tegenspraak.

3 BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Grond van de zaak

De beklaagde wordt vervolgd voor het plegen van een inbreuk op artikel 20 van de Antiracismewet- juncto artikel 444 SW.

Terecht werd een herkwalificatie gevraagd naar een inbreuk op artikel 22 1° van de Antidiscriminatiewet- juncto artikel 444 SW, m.n.

'In de omstandigheden genoemd in artikel 444 SW, nl. hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidenen personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij ten slotte door geschriften ,die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, te hebben aangezet tot discriminatie jegens een persoon wegens diens leeftijd, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, vermogen, geloof of levensbeschouwing, syndicale overtuiging, taal, huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, een fysieke of genetische eigenschap en sociale afkomst, te Leuven op 11 september 2016 ten nadele van X en X, met name door aan de kassa van het warenhuis X te X aan de benadeelden te hebben toegevoegd dat ze mensen vermoorden en dat ze dienden terug te keren naar hun land. '

Uit het strafdossier blijkt inderdaad dat de gedupeerden vnl. werden gevisieerd omwille van hun geloofsovertuiging als moslim.

De feiten zijn voldoende bewezen door de resultaten van het opsporingsonderzoek, waarbij de verklaringen van de partijen, en de getuige die zich heeft aangemeld, voldoende zijn als bewijs.

Op de zitting werden de feiten niet betwist door de beklaagde.

3.2 Straftoemeting

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank enerzijds rekening met de ernst en de maatschappelijke onaanvaardbaarheid van de feiten, alsook met de persoonlijkheid van de beklaagde.

Aan de beklaagde werd een voorstel gedaan een geldsom te betalen waardoor de strafvordering zou komen te vervallen. Zij ging hierop niet in.

De feiten dateren van meer dan 2 jaar geleden.

Een bemiddelingsgesprek werd voorafgaand aangegaan, met tussenkomst van de bemiddelingsdienst Moderator.

De beklaagde heeft haar leefomstandigheden toegelicht. Ook lichtte zij de omstandigheden toe waarin zij overging tot het plegen van de thans weerhouden feiten.

Om de beklaagde de mogelijkheid te geven stil te staan bij haar gedrag, wordt haar een autonome probatiestraf opgelegd en dit gedurende een proeftijd van 1 jaar.

Overeenkomstig artikel 37octies, §4 Sw. bepaalt de rechter de duur van de autonome probatiestraf en geeft hij aanwijzingen omtrent de invulling van de autonome probatiestraf.

In toepassing van artikel 37octies, §3 Sw. betreffende de autonome probatiestraf, werd de beklaagde voor de sluiting van de debatten ingelicht over de draagwijdte van de autonome probatiestraf en werd zij tevens in zijn opmerkingen gehoord. De beklaagde heeft hiermee haar akkoord betuigd.

Artikel 37octies, §1 Sw. voorziet dat binnen de perken van de op het misdrijf gestelde straffen alsook van de wet op grond waarvan de zaak voor de rechter werd gebracht, een gevangenisstraf of een geldboete moet worden voorzien voor het geval de autonome probatiestraf niet wordt uitgevoerd, zoals hierna in het dispositief bepaald.

3.3 kosten, bijdrage en vergoeding

De beklaagde is een bijdrage verschuldigd aan het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. De rechtbank is verplicht om bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf deze solidariteitsbijdrage op te leggen.

De beklaagde is ook een bijdrage verschuldigd van 20 euro aan het fonds voor juridische bijstand. De rechtbank dient iedere veroordeelde beklaagde te verplichten tot het betalen van een bijdrage aan dit fonds. De opbrengsten hiervan worden gebruikt ter financiering van de vergoedingen van de advocaten belast met de juridische tweedelijnsbijstand als ook voor de kosten verbonden aan de organisatie van de bureaus voor juridische bijstand.

De beklaagde wordt tevens veroordeeld tot de kosten.

Verder wordt er aan de beklaagde een verplichte vaste vergoeding opgelegd voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure.

4 BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

De burgerlijke partijen hebben zich tijdig en regelmatig gesteld zodat hun vorderingen ontvankelijk zijn.

X heeft zich in eigen naam én in haar hoedanigheid van ouder van X en X gesteld als burgerlijke partij. Zij vraagt in eigen naam een materiële schadevergoeding van 57 euro en een morele schadevergoeding van 120 euro. Voor de beide minderjarige kinderen wordt een morele schadevergoeding gevraagd van 80 euro, elk.

Het Interfederaal Centrum voor Gelijke Kansen en Bestrijding van Discriminatie en Racisme (hierna genoemd UNIA), heeft zich gesteld als burgerlijke partij voor een bedrag van 1 euro.

De beklaagde heeft deze schadebedragen niet betwist zodat de rechtbank deze geheel toekent.

Aan UNIA wordt een minimumrechtsplegingsvergoeding toegekend op grond van het bepaalde schadebedrag. De financieel precaire situatie waarin de beklaagde zich bevindt, werd toegelicht op de zitting.

5 TOEGEPASTE WETTEN

De volgende artikelen bepalen de bestanddelen van de misdrijven, de strafmaat en de toepassing van de taalwet:

- 11, 12, 14, 16, 31 tot 37 en 41 Wet 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.
- 37 octies en 444 Strafwetboek
- 22 1° Antidiscriminatiewet
- 379 derde lid en 1382 B.W.

6 UITSPRAAK

De rechtbank beslist na tegenspraak van de beklaagde X.

OP STRAFGEBIED

De rechtbank verklaart de strafvordering ontvankelijk.

De rechtbank herkwalificeert de feiten van de tenlastelegging als volgt:

'In de omstandigheden genoemd in artikel 444 SW, nl. hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidenen personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij ten slotte door geschriften ,die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, te hebben aangezet tot discriminatie jegens een persoon wegens diens leeftijd, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, vermogen, geloof of levensbeschouwing, syndicale overtuiging, taal, huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, een fysieke of genetische eigenschap en sociale afkomst, te Leuven op 11 september 2016 ten nadele van X en X, met name door aan de kassa van het warenhuis X te Leuven aan de benadeelden te hebben toegeroepen dat ze mensen vermoorden en dat ze dienden terug te keren naar hun land. '

De rechtbank verklaart de geherkwalificeerde feiten bewezen en veroordeelt de beklaagde hiervoor tot een autonome probatiestraf met een duur van 1 jaar, met een vervangende gevangenisstraf van 4 maanden, waarbij de rechtbank de volgende aanwijzingen geeft omtrent de invulling van de autonome probatiestraf:

1. geen strafbare feiten plegen;
2. een vast adres hebben en elke adreswijziging aan de justitie-assistent meedelen;
3. gevolg geven aan elke oproeping van de justitie-assistent en de probatiecommissie;
4. het volgen van de cursus 'sociale vaardigheidstraining'

De rechtbank verplicht de beklaagde tot betaling van een bijdrage van 25,00 euro, dit bedrag van 25,00 euro met 70 opdecimen gebracht op 200,00 euro.

De rechtbank verplicht de beklaagde tot betaling van een bijdrage van 20,00 euro aan het fonds voor juridische bijstand.

De rechtbank legt aan de beklaagde een vergoeding op van 51,20 euro.

De rechtbank veroordeelt de beklaagde tot de kosten, begroot op 29,79 euro.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank verklaart de vorderingen van de burgerlijke partijen ontvankelijk en gegrond in de volgende mate:

De rechtbank veroordeelt de beklaagde X tot betaling aan:

- X van een materiële schadevergoeding van 57 euro en een morele schadevergoeding van 120 euro, meer vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 11 september 2016 tot heden, waarna de gerechtelijke intrest tot de dag van gehele betaling.
- X, als ouder van de minderjarige, van een morele schadevergoeding van 80 euro, meer vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 11 september 2016 tot heden, waarna de gerechtelijke intrest tot de dag van gehele betaling.
- X, als ouder van de minderjarige X, van een morele schadevergoeding van 80 euro, meer vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 11 september 2016 tot heden, waarna de gerechtelijke intrest tot de dag van gehele betaling.
- Het Interfederaal Centrum voor Gelijke Kansen en Bestrijding van Discriminatie en Racisme, van 1 euro, meer gerechtelijke intrest vanaf heden tot de dag van gehele betaling.
- Het Interfederaal Centrum voor Gelijke Kansen en Bestrijding van Discriminatie en Racisme, van 90 euro minimumrechtsplegingsvergoeding.

De rechtbank beveelt dat de aan de minderjarige, X én aan de minderjarige X toekomende sommen zal worden geplaatst op een rekening die op naam van hen geopend is en die, behoudens het recht op wettelijk genot, onbeschikbaar is tot het tijdstip van de meerderjarigheid van deze minderjarigen.

De rechtbank zegt dat de griffier zal handelen overeenkomstig artikel 379 derde lid van het Burgerlijk Wetboek.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 18 september 2018 door de rechtbank van eerste aanleg Leuven correctionele zaken (Kamer 17) samengesteld uit :
X, rechter

In aanwezigheid van een magistraat van het Openbaar Ministerie zoals vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting.

Met bijstand van griffier X